

Quaderns de **X** participAció

núm. 16

Com provocar canvis des de petites accions?

QUI SAP, SAP; QUI NO, APRENEM

de	sobre...	hem après...	aleshores podríem...
ATTAC	els diners	Que la globalització és bàsicament especulació financera, que -per sobre de la política- qui mou els fils són els bancs, els fons de pensions o les asseguradores...	Obrir els comptes corrents a la banca ètica o a caixes petites, fer objecció fiscal, redistribuir-lo per retornar tot el que el món ric robem al Sud...
ARÇ COOPERATIVA	l'energia	Que les empreses més contaminants són les d'energia, que pel petroli es fan guerres, que si nosaltres prenem tanta energia és a costa que no ho facin d'altres...	Contractar l'electricitat de fonts sostenible, intentar gastar com menys petroli sigui possible, renunciar a l'aire condicionat i baixar la potència de la calefacció...
OBSERVATORI DEL DEUTE DE LA GLOBALITZACIÓ	les transnacionals	Que són les responsables de l'espoliació dels recursos, que unifiquen gustos i necessitats i fomenten la deslocalització, que són les causants de la precarització del treball...	Consumir productes locals i d'empreses petites, fer boicot a les empreses amb pràctiques sense ètica, comprar productes de comerç just i d'establiments que no fan pràctiques comercials injustes...
XARXA DE CONSUM SOLIDARI	la sobirania alimentària	Que els pobles necessiten produir aliments per a la seva població i no cereals per al nostre bestiar, que s'estan patentant les llavors tradicionals dels pobles...	Menjar productes de la terra, pressionar perquè no entrin els aliments amb transgènics, que no hem de trepitjar cadenes de menjar escombraria...
ILLACRUA	els mitjans de comunicació	Que molt poques mans volen controlar el nostre pensament, que no ens parlen de l'important però ens envaeixen amb la informació del no-res, que no és veritat que són neutres...	Veure el mínim la tele i, quan ho fem, prendre-hi una postura crítica, informar-nos amb mitjans alternatius que no distorsionen la realitat, que necessitem saber les causes del que passa i que la realitat no és un espectacle...
AMNISTIA INTERNACIONAL	els drets humans	Que quan hi ha una flagrant agressió a les persones d'un poble sempre hi ha interessos al darrere, que els estats estan per defensar les persones i no agredir-les...	Saber en quines condicions viuen altres pobles, entendre que està molt lligat a la política que es marca des del Nord, fer nostres les lluites dels pobles del Sud, obrir les portes a les persones que no han tingut oportunitats...
ECOLOGISTES EN ACCIÓ	la natura	Que el món també és de les muntanyes o dels animals, que els recursos no són infinits i que d'ells depèn el futur de la canalla, que no tenir en compte l'ecologia per diners ràpids acaba sent més car...	Valorar les repercussions en el medi ambient d'allò que fem, intentar consumir menys de tot i reduir el consum de productes que són un luxe per a l'equilibri del món, incorporar la consciència en tot ús de recursos...
FÒRUM SOCIAL MUNDIAL	les lluites	Que si la globalització actual està coordinada també ho podien estar els qui lluitem per un món millor, que de les alternatives que s'inventen en un lloc se'n pot aprendre arreu...	Participar activament en les lluites globals, haviem de conjugar la implicació local amb el canvi de les estructures mundials (Fmi, Omc...) que collen els pobles amb política econòmica i crèdits que es paguen amb sang...

canviem

Esperem que el món canviï?

La plaça de Catalunya, de Barcelona, va acollir a l'última festa de la Mercè una petita mostra de les associacions i Ong que treballen en temes socials i en la cooperació per al desenvolupament. Un dels propòsits de les Onl (organitzacions no lucratives) és aconseguir aglutinar un gran nombre de simpatitzants que s'adhereixin a les finalitats que persegueixen. Tanmateix, encara que l'Estat espanyol sigui, després de França, el que allotja al seu territori la major quantitat d'Ong, continua sense observar-se la coherència desitjada en els actes de les organitzacions. Moltes actuacions seves es veuen entelades perquè es relacionen amb altres institucions que, de forma camuflada o no, contribueixen al deteriorament de l'entorn social sobre el qual s'assenten.

Eludirem assenyalar de forma nominal aquelles empreses que són objecte de les crítiques per part de les mateixes associacions però, sense cap dubte, resulta contradictori que mentre des d'algunes associacions es plantegi el consum responsable –amb especial atenció a la salut–, des d'altres s'observi membres seus consumint productes de menjar ràpid. Així mateix, produeix soroll a la comunicació quan des d'unes entitats s'intenta lluitar contra l'especulació financera i els delictes borsaris i, alhora, es continua mantenint,

d'ells que es considerin ètics. Si pretenem aconseguir que una determinada entitat bancària no evadeixi imposts a les illes Jersey o que no especuli amb determinats fons peregrins, no n'hi ha prou només de donar suport a les iniciatives promogudes pel govern belga o el bolivià. Ni tan sols de secundar les actuacions d'organitzacions dedicades a la lluita en contra de l'especulació financera. És imprescindible que, a més, es cancel·li tot tipus de relació contractual amb aquelles institucions que no representen els valors pels quals lluitem o en què creiem.

No aconseguim difondre un missatge coherent qui, treballant per la nutrició de les poblacions més desfavorides, es permet el luxe de publicar un llibre de receptes els autors del qual viuen de l'usdefruit del –mai millor dit– luxe culinari. A més que hagi treballat algun d'aquests cuiners en homenatges rendits a la família de Franco.

És grotesc que s'exhorti al consum d'informació contextualitzada i d'interès social i uns quants estands més enllà s'observi un militant en l'entretinguda lectura de la secció esportiva d'un mitjà de comunicació generalista que, a tota pàgina, revela les habilitats futbolístiques d'un ciutadà d'un país en vies de desenvolupament, el sou del qual supera amb escreix els ingressos de les famílies de tot el barri d'on prové l'estrella.

... o el canviem?

És complicat actuar d'acord amb l'ètica que pregonen les diferents associacions del Tercer Sector, però no es tracta d'actuar o viure de la forma més còmoda possible; altrament no tindrien sentit les accions impulsades pel teixit associatiu. És imperatiu que totes i cada una de les persones que integren les organitzacions qüestionin la conseqüència de cada un dels seus actes. Les petites activitats quotidianes són les que serveixen de substrat al floriment de noves sinergies entre les Onl. Es tracta de confluïr en tendències atomistes amb mires holistes. És a dir, cada un dels nostres actes repercutirà en el nostre entorn.

En paraules d'Antonio Miglianelli, cal passar d'una ecologia a una ecologia social per entendre les relacions com a causa i com a efecte. Identifiquem d'una forma més o menys clara

fins i tot col·laborant, amb institucions bancàries les finances de les quals han estat posades en dubte en més d'una ocasió. Les sinergies dels moviments passen per una acceptació dels plantejaments de cada un

les causes que provoquen situacions d'injustícia, però ens costa rectificar des del nostre propi funcionament aquells comportaments que donen suport a estructures que reconeixem com a errònies.

consum

Hi ha múltiples termes que podem utilitzar per fer referència a les noves formes de relació amb l'entorn, un d'aquesta és l'economia social, que es caracteritza perquè el seu benefici no és únicament econòmic i pretén que les inversions reverteixin en molts àmbits de la societat a la qual pertany, entre ells, el medi, les famílies, la inserció de persones amb problemes d'accés al treball, etc.

Que els diferents moviments es reconeguin com a part d'un tot que exemplifiqui aquells conceptes i axiomes que es defensen. Com més s'aprofundeixi en la necessària coherència per part dels integrants del Tercer Sector, més gran serà l'abast de les seves propostes. La societat es mimetitzava de forma vertiginosa amb les pràctiques que observa en el seu entorn, per aquest motiu hem de desposseir el moviment alternatiu de qualsevol vestigi d'idealisme o romanticisme, demostrar amb el nostre comportament i compromís la possibilitat real d'aconseguir formes actives de participació social, fins i tot malgrat el mateix sistema en el qual ens assentem.

L'opció que ens queda a la gent del carrer és que el nostre consum flueixi per causes que respectin la mínima ètica i convertir-nos en autèntics agents crítics del desenvolupament de les nostres societats. Els integrants dels diferents moviments ciutadans no podem abaixar la guàrdia ni un moment davant de la saturació de productes escombraria que la societat imperant ens imposa. Assumim, per tant, els compromisos de les companyes i els companys implicats des de l'activisme diari i responsable com a gratitud pels ensenyaments donats a partir de la pròpia experiència en la tasca alternativa.

Rebutgem la fal·làcia des de la qual s'intenta desprestigiari el moviment ciutadà, al qual es vol ubicar dins de les utopies idealistes i romàntiques que fan creure que el nostre comportament no tindrà efecte en la societat, quan és àmpliament reconegut l'inexorable fracàs a què està abocat l'actual model de desenvolupament. Podem afirmar sense embuts que les alternatives al model actual han de ser assumides pels integrants del Tercer Sector ja que, a partir de l'exemple, s'edificarà una altra economia més justa i allunyada de les pretensions lucratives que acompanyen el model neoliberal.

La conscienciació general reclamada serà possible si és adoptada, en primer lloc, pels activistes que defensen un altre tipus de relacions. A partir d'ara pensem detingudament quin tipus de producte consumim i d'on prové, quins costos ambientals ha tingut, però també quin cost humà provoca el fet que nosaltres tinguem una vida més còmoda.

Estem disposats els habitants del primer món a consumir de forma alienant tot el que el màrqueting ens enfunda? O, al contrari, redireccionarem el nostre consum de forma justa cap als més desfavorits pel sistema?

Les comoditats que ens trobem en néixer al primer món exigeixen una responsabilitat inalienable envers els qui no han tingut aquesta sort.

test

Què fem i com ho fem? Aquestes són les qüestions:

A QUINES EMPRESES COMPREM?	<ol style="list-style-type: none"> 1. Com que no ens agraden les marques, anem al Tot a euro. Ho comprem tot de zones franques de Mianmar i Xina per ajudar els pobres. 2. Les que tenim més a l'abast: benzina a la Shell, xocolata a la Nestlé, mobles a l'Ikea. 3. Entre els productes més econòmics, escollim els de les empreses menys dolentes. 4. Emprem tres criteris: boicot a les transnacionals, d'economia local i sostenible, i d'empreses que fan dels diners una pràctica ètica.
EMPREM MOLT MATERIAL?	<ol style="list-style-type: none"> 1. Sobretot fotocòpies a una cara i en paper blanc, perquè les fem d'estranger a l'ajuntament on treballa una de nosaltres. 2. Pensem que està bé això del reciclatge, però no és pràctic. Imprimim els missatges electrònics per llegir-los millor i tenim gots de plàstic perquè així no hem de rentar-los. 3. Intentem no fer gaire despesa, sobretot pels diners. Normalment fem servir materials reciclats. 4. N'utilitzem el menys possible, invertim en material reutilitzable i assumim el cost més elevat del productes sostenibles.
A QUI DEMANEM DINERS?	<ol style="list-style-type: none"> 1. A l'àvia perquè sempre diu que sí, a les fundacions del Bbva, CajaMadrid i el Banc Mundial. 2. Contractem joves precaris a comissió d'una ETT perquè ens busquin sòcies i socis al carrer (així mantenim la independència econòmica). 3. Només demanem subvencions a entitats o administracions públiques que tenen una certa política progressista. 4. Primer programem les nostres activitats i, si necessitem calés, ens informem d'a qui li demanem per veure si van en la nostra línia.
D'ON OBTENIM LA INFORMACIÓ?	<ol style="list-style-type: none"> 1. La informació (i sovint la vida) és massa depriment, et sents impotent, insignificant, minúscul, microscòpic... Eh, en Nadal ha guanyat el matx! 2. Llegim <i>El Periódico</i> al bar perquè així ens surt gratis, a més és fàcil de llegir perquè els titulars són grans. 3. Estem subscriptes a <i>Diagonal</i>, <i>Ilacrua</i> i <i>Le Monde Diplomatique</i>, però no tothom se'ls mira. 4. Una comissió envia per correu electrònic a la resta els textos i enllaços, selecciona articles de revistes i potencia la lectura de llibres de contingut.
AMB QUI COL·LABOREM?	<ol style="list-style-type: none"> 1. Amb la marató de Tv3 (és supertendre). 2. No ens interessa coordinar-nos amb altres organitzacions perquè som diferents de la resta. 3. Participem en plataformes de lluites conjuntes quan s'obren campanyes monogràfiques, però no som nosaltres qui les activem. 4. Treballem en xarxa per sumar esforços i potenciar-nos mútuament. Ens enriqueim de la feina i l'experiència d'altres iniciatives.
ON COMPREM?	<ol style="list-style-type: none"> 1. En el Dia (és el més barat) i en el Corte Inglés (allà sempre ho trobes tot i de qualitat). 2. Som pràctics, en el primer lloc que trobem. No ens <i>ratllem</i> per aquestes coses. 3. Combinem comerç just amb cooperatives, botigues de barri i, de vegades, alguna superfície comercial. 4. Tirem -en la mesura del possible- de xarxes internes d'intercanvi, adequem l'activitat al material que tenim i intentem consumir el mínim.
ON TENIM ELS DINERS?	<ol style="list-style-type: none"> 1. A La Caixa perquè el director és molt simpàtic, és catalana i regalen caramels de maduixa i menta. 2. A totes les caixes i bancs grans perquè pot caure una subvenció. 3. A la caixa més micro (o menys macro) que trobem dins la nostra població. 4. Els diners que no movem van a Triodos Bank, el compte corrent àgil a la cooperativa Caixa d'Enginyers, i també estem a la plataforma Fets per a una banca ètica catalana.
A QUI CONTRACTEM L'ELECTRICITAT?	<ol style="list-style-type: none"> 1. A Fecsa-Endesa. És una empresa que s'ocupa del medi ambient (ho diu la tele). 2. Ens és igual perquè estem en un hotel d'entitats i no ho paguem nosaltres. 3. El contracte ja estava fet i ningú s'ha parat a pensar en aquests detalls. Canviar aquestes coses suposa massa temps. 4. Estem en tràmits d'entrar a Electra Norte, perquè la seva electricitat té un origen sostenible. De totes formes, intentem estalviar el màxim d'energia possible.
ENS QUEIXEM MOLT?	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ens agrada anar de víctimes: <i>ningú ens comprèn, la gent no s'implica, no tenim diners per fer el que volem, tot segueix igual...</i> 2. No gaire, només a les reunions i només d'allò que han fet els altres. 3. A les reunions sempre ens passa que cauen llamps i trons, amb un límit per intentar no crear un clima destructiu. Ens serveix per desfogar-nos. 4. Les queixes són per a qui de veritat ho passa malament al món. Només ens acceptem crítiques negatives quan van acompanyades de propostes de millora.

consum

COM ES COBRA DE L'ENTITAT?	<ol style="list-style-type: none"> 1. Només cobrem l'<i>staff</i> directiu. La quantitat no la fem pública. 2. Alliberem una persona: abans que l'exploti un <i>fast-food</i> o un taller submergit de costura, ja ho fem nosaltres. 3. Lluitem per la regulació de les persones immigrants però paguem en negre a qui treballa en la nostra associació. 4. Qui té una feina estable renuncia a cobrar per assegurar un horari i un sou dignes a qui tenim contractat.
QUIN PROGRAMARI EMPREM?	<ol style="list-style-type: none"> 1. El <i>messenger</i> per lligar, l'<i>emule</i> per no pagar cd de discogràfiques independents i el joc de <i>Lara Croft</i> perquè està molt bona i mates molts dolents. 2. Emprem el <i>Windows</i>, l'<i>Office</i> i l'<i>Explorer</i>, perquè és el més còmode i el que té tothom. 3. Tenim un <i>Windows</i> piratejat amb programari lliure en català (<i>openoffice</i>, <i>thunderbird</i>, <i>firefox</i>, <i>gimp</i>). 4. Ens hem passat a <i>Linux</i> i estem potenciant que tots nosaltres l'emprem a casa i a la feina.
COM ENS DESPLACEM?	<ol style="list-style-type: none"> 1. Quan hi ha assemblees normalment estic molt cansat/ada i em quedo a casa mirant la tele. 2. En cotxe perquè on tenim el local no hi ha problemes d'aparcament. A més, agafar el metro és asfixiant. 3. Normalment en vehicles compartits i, de vegades, en transport públic, depèn d'on sigui la reunió. 4. Sempre que podem caminant, en bici o transport públic. Busquem llocs i horaris de reunions compatibles amb trens o autobusos.
COM ENS RELACIONEM?	<ol style="list-style-type: none"> 1. Emprem la nostra plataforma per sublimar les nostres reprimides pulsions de despotisme, manipulació, masclisme i autoritarisme. 2. Aparentment tot és molt <i>guai</i>. En realitat hi ha mal rotllos que es porten d'amagat i ens esquitxen a tothom. 3. No tenim gaire relació. Només parlem entre nosaltres de militància i ningú té temps per fer una canya diürètica o un <i>petà</i> comunitari (en acabar la trobada). 4. Tenim cura de nosaltres i dels altres, mirem d'acollir a qui entra, ens fem moixaines, i fem les trobades amb truita de patates i suc fermentat de raïm.
COM ESTEM AL BARRI?	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ens impliquem personalment fent un cafè al bar del barri, perquè el de comerç just de la meleta no té escuma ni el mateix aroma. 2. Estem al barri per casualitat, cap de nosaltres viu per aquí, així és que no el coneixem gaire. 3. Fem cartells per informar el veïnat i a la resta de col·lectius de les activitats que fem, però ens costa molt que vinguin i hi participin. 4. Tenim grups de diferents edats i interessos, perquè hem adaptat part de la nostra oferta al que vol la gent del barri i no a l'inrevés.
QUINA FESTA ORGANITZEM?	<ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Pillem</i> Coca-coles, rom Bacardi i patates Lays mexican, i fem <i>botellón</i> a sota del casal de gent gran perquè estan sords. 2. De grup cap, perquè la gent s'emboratxa i fuma porros. 3. Fem timbes o petem la xerradeta. A vegades cau un <i>Monopoly</i>. 4. Si la fem al local, amb cervesa Moritz o artesanal de Mojà, Som.cola i vi-ològic. No permetem fumar porros dins si són d'<i>apaleao</i>.
COM AVALUEM LA NOSTRA FEINA?	<ol style="list-style-type: none"> 1. Només ens caguem en l'ajuntament, l'intermón, els reformistes, les cristianes, els polítics, les policies, els normals i les <i>frikies</i> (i se'ns acaba el paper de vàter). 2. No ho necessitem, sabem què volem i com es fa. 3. Tenim tantes coses a fer que mai queda temps per avaluar amb calma i a fons. 4. Ens marquem objectius per àrees que revisem un cop acabada la feina. Intentem saber l'opinió més objectiva de persones de fora del grup.
QUÈ FEM AMB ELS GÈNERES?	<ol style="list-style-type: none"> 1. No estem per ximpleries. Passem de la moda i <i>modo</i> aquest i aquesta. 2. Hi ha altres organitzacions que s'hi dediquen, la nostra és d'un altre àmbit d'actuació. 3. No establim cap diferència, tothom té assumit que, entre nosaltres, no n'hi ha. Els comportaments sexistes no hi tenen lloc. 4. Donem importància al llenguatge i al pensament no sexista, però molt més als rols. Parem especial atenció a qui té la imatge pública.
HI ENTREN CARES NOVES?	<ol style="list-style-type: none"> 1. No hi ha gent preparada per fer la nostra magistral tasca (quan Morfeu trobi "l'escollit" ja veurem). 2. Hi entren però no s'hi adapten. Els fundadors/es ja portem anys que ho tenim per la mà, ens coneixem i cadascú té el seu lloc definit. 3. Cada cop som més gent i anem delegant funcions. 4. Perquè la gent nova tingui lloc, tothom s'ha de moure. Això implica canvis i ser capaç d'assumir-los, malgrat que no ho haguéssim fet així.

coherència

Coherència sí, però fins on?

La coherència de la nostra entitat és fàcil que trontolli per diferents motius: valorem molts criteris alhora i ens duem a camins diferents (si tenim mòbils en català, donem diners a una empresa que fabrica armament), volem estar una estona relaxats i actuar amb una certa naturalitat, tenim molts factors interns o externs que limiten les nostres actuacions (temps, diners disponibles,

vicis adquirits, compromisos de l'entitat...).

La seva recerca constant enriqueix la nostra organització, però també ens pot arribar a bloquejar. No ens ajudarà gens funcionar en termes binaris: fer això així està bé o està malament, en això estem sent incoherents i en allò coherents. Per al nostre funcionament, ens pot ser més pràctic idees com aquestes:

Definir què és per a nosaltres intocable (uns principis bàsics?) i que no ho és (unes intencions?)	Ex.: No és negociable que no es llença menjar, que no es demana subvencions a empreses que volen rentar la seva imatge, i que tothom treballa amb contracte. Es procurarà treballar amb cooperatives i economia social, emprar materials reciclats, potenciar el català.
Escollir segons el nostre criteri o criteris, no què està bé sinó què és el millor (o el menys dolent)	Ex.: Malgrat que podem funcionar sense vehicle, ens facilitarà molt les coses tenir-ne. És millor que sigui compartit amb una altra entitat i de segona mà.
Permetre'ns ser incoherents i deixar-nos marges per no gastar massa energia.	Ex.: No sabem d'informàtica i hem decidit no passar-nos a Linux. Farem servir programari lliure però amb Windows.
Evitar vendre'ns motos per justificar-nos o tranquil·litzar-nos consciències.	Ex.: No trobem mai temps per contractar l'electricitat a Electra Norte (bla, bla) És que la Coca-cola és la que més sortida té a la barra (bla, bla)

El símbol o una forma que ens ajuda a mantenir el fons

Estar pendent de les coses petites és, al cap i a la fi, estar pendent de tot. Donat que els fronts que tenim oberts alhora són molts -ecologia i sostenibilitat, solidaritat, nord-sud, feminisme, consum més responsable, alterglobalització...-, podem concentrar els nostres esforços en empreses, fets o tarannàs que actuen com a símbols.

Si fem l'esforç de no beure Coca-Cola (i no diem Fanta, Sprite o Aquarius, que són de la mateixa empresa), no únicament es deu a les pràctiques no ètiques de l'empresa -prou conegudes ja-, sinó perquè representa

alguna cosa més; l'alta despesa en publicitat, la multinacional nord-americana encarregada de transmetre l'*USA way of life*, la colonització econòmica de tots els països del món, etc.

Concentrar els nostres esforços en certes coses no només ens pot ajudar a tenir les idees més clares i no dispersar-nos, sinó, de més, a sentir-nos part d'una lluita i d'una resistència global (moltes persones actuen com nosaltres arreu).

La pràctica de milers d'iniciatives del món ens suggereix que parem especial atenció en:

La Nike	Paradigma de la deslocalització, explotació laboral als països empobrits i de la creació d'un estil de vida retroalimentat des de les seves campanyes publicitàries.
La bici	Representa el transport tradicional, sostenible i que col·labora en la humanització de les ciutats.
L'FMI	Exemple de tots els instruments que tenen els països rics per controlar l'economia del Sud.
El paper reutilitzat	Com un exemple de consciència que els recursos són finits malgrat el desig econòmic imperant que vol depredar i créixer sense mesura.
La Nestlé	Els boicots per les seves pràctiques mortals amb la llet materna s'inicien als 70. Representa la monopolització del comerç de l'alimentació.
El cafè de comerç just	Prepara el terreny per a la consciència d'un consum responsable, tenint en compte com repercuten en el Sud les nostres compres.
La Monsanto	Lidera la instrumentalització de la genètica natural amb fins econòmics, difonen els monocultius de transgènics, per generar dependència a les agricultores i els agricultors dels seus productes.

EdPAC, que seràààà`seràààà

Nascuda en part natural -sense epidural- a Barcelona el 2003, la mare d'Educació per a l'Acció Crítica podria ser una dona angoixada a punt de demanar tranquil·litants a la metgessa de capçalera. El seu pare podria ser un home angoixat (a punt de fer-se soci del Barça).

Potser tenia dues mares que no només compartien problemes i amors sinó que, a més, ho feien en públic. O tenia un pare sol que dormia un xic menys per fer

més coses que treballar i canviar bolquers de cotó.

La nena va a la pública (volen el millor per a ella), no juga amb la Barbie i té un camió artesanal de llaunes de contenidors. Menja de tot i no plora per ximpleries. Parla equatorià amb un nen que parla català i s'entén en basc amb qui només parla mandarí.

La noieta se sosté en tres cames:

1/ Un web	<ul style="list-style-type: none"> - Partint de les nostres accions quotidianes, fem propostes per fer-les d'una forma més sostenibles i solidàries - Materials realitzats - Activitats didàctiques per a agents socials (cossos Danone, reciclatge, pantalles que enganxen...) - Opinions-e (fòrums) - Vitamines per a la consciència (enllaços, llibres, cd i pel·lis)
2/ Uns materials monogràfics	<p>Tots estan penjats en *.pdf per a l'autoconsum i alguns també estan editats en paper reciclat i tintes no contaminants (per poder acostar-se i estar amb qui no navega per Internet)</p> <p>Tenen suggeriments de com podem actuar en situacions -com ara el Nadal, sortir de festa, anar de rebaixes...- o si formem part d'algun a col·lectiu -treballa a l'administració pública...</p>
3/ Unes activitats cara a cara	<p>Adreçades a infants, joves i adults, pretenen fomentar el pensament crític (1r) i promoure canvis (i 2n)</p> <p>Les xerrades, els tallers o els fòrums que fa són de temes que no són res de l'altre món (són d'aquest), i de coses ben habituals i quotidianes: el bisbal i OT, el Mc Donalds, el messenger, la Nestlé...</p> <p>Aquesta part és la que més li agrada. Veu les cares que posen quan parlen de coses que potser encara no s'havien parat a pensar (<i>Puc sobreviure sense tele a l'habitació? La Disney m'està insultant a mi i a les treballadores de maquiles?</i>)</p>

Llegeix molt, però parla d'una forma planera i pràctica (li ha ensenyat sa mare, que és escriptora).

No li agrada conèixer gent, però sí persones. Li agrada xerrar amb joves que tenen la tele i la *play* a l'habitació, amb dones que fan un cafè amb llet desnatada i sacarina amb pasta a la granja i amb els homes que fan un quinto i llegeixen el *Marca* al bar.

Amb qui està conscienciat/ada fa sinèrgies i xarxes, mitosi i meiosi, però creu que no s'ha de xerrar tant. Ella diu que són autoconverses (s'entenen molt i hi estan d'acord). Així que se'n va cap a un altre lloc.

Edpac intenta anar pel mig entre dos sectors socials cada vegada més separats: nosaltres -antiglobis, bios, pacifistes i zapatistes- i els altres nosaltres -la casa apañada, Tele 5, 90-60-90 i Donettes.

Massa idees, projectes i il·lusions per a la nena i el seu grup d'afinitat. Així que de casa seva teniu les portes ben obertes, per mirar i per entrar.

Educació per a l'Acció Crítica
 info@edpac.org
 tel. 606 619 976

recursos

Webs

- ✓ Observatori del deute de la globalització
<http://observatorideute.org>
- ✓ Attac Catalunya
<http://attac.pangea.org/attac/index.php>
- ✓ Xarxa de Consum Solidari
<http://xarxaconsum.net>
- ✓ Illacrua
<http://www.illacrua.net>
- ✓ Arç cooperativa
<http://pangea.org/arccoop/index.htm>
- ✓ Ecologistes en Acció
<http://www.ecologistesenaccio.org>
- ✓ Amnistia internacional
<http://www.amnistiacatalunya.org>

Pel·lícules

- ✓ Ser y tener (N. Philibert)
- ✓ La canción de Carla (K. Loach)
- ✓ Hoy empieza todo (Taverner)

Documentals

- ✓ ¡Mezquita No! (A. Aranda i G. Cruz)
- ✓ La pesadilla de Darwin (H. Sauper)
- ✓ Apaga y vámonos (M. Mayol)

Discs

- ✓ Paraules (Rabia Positiva)
- ✓ La flama (Obrint Pas)
- ✓ Def con dos

Edita: Associació Cultural Illacrua.
 Ha escrit aquest quadern: Edpac. Novembre de 2005.
 Disseny, maquetació, edició i revisió lingüística: L'Apòstrof, SCCL. Via Laietana, 45, esc. B, pral. 2a. 08003 Barcelona. Tel. 93 552 98 78.
 A/e: apostrof@apostrof.coop.
 Imprimeix: Tandemgraf.
 Administració i subscripcions: Via Laietana, 45, esc. B, pral. 2a. 08003 Barcelona. Tel. 93 552 98 79. www.illacrua.net A/e general: illacrua@illacrua.net. Secretaria: secretaria@illacrua.net. Propostes: propostes@illacrua.net.
 L'Associació Cultural Illacrua no comparteix necessàriament les opinions de les persones col·laboradores, tot i que anima a la reproducció total o parcial d'aquests *Quaderns*, avisant primer i fent-ne constar la procedència.
 D.L.: B-48970-2003.
 ISSN: 1697-7270.
 Els *Quaderns de Participació* tenen el suport de la Fundació Jaume Bofill.
"Aquesta obra està sota llicència de Creative Commons Attribution-ShareAlike License. Per visitar o copiar aquesta llicència, podeu anar a <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.1/es/>"

Encara no coneixes Illacrua?

Si emplenes el formulari inferior, el fotopies i ens l'envies, o bé ens fas arribar un correu electrònic amb les teves dades, t'enviarem gratuïtament el darrer número d'*Illacrua*, que aquest mes entrevista a l'escriptora Mercè Ibarz i analitza qüestions com el matrimoni entre homosexuals, la desobediència civil al País Basc francès protagonitzat pels Demo, l'estratègia policial davant de cimeres com la del G-8, els objectius del mil·lenni de Nacions Unides, la revolta de França o la Menorca okupa. A més d'això, desenes d'informacions més en forma de breus i en clau d'humor.

Illacrua és una revista mensual i alternativa, escrita en català i d'àmbit de Països Catalans

Vull rebre, gratis, el darrer número d'illacrua, Actualitat i Alternatives

Nom

Adreça

Població

DP..... Tel. A/e

Illacrua, Actualitat i Alternatives
 Via Laietana, 45, esc. B, pral. 2a. 08003 Barcelona. Tel. i fax: 93 552 98 79; secretaria@illacrua.net